— Незвичайний нині день,
каже гордий березень.

Місто — мов аеродром,
поспішає і клекоче,
ще до ночі місто хоче
вилетіти літаком...
У живім, поспішнім вирі
всі мужчини — пасажири,
незнайомі і знайомі
ходять по аеродромі...
До сестер, бабусь і мам
линуть зграйки телеграм:
— Вилітаєм в добрий час!
Зустрічайте, любі, нас! —
Як казковий дивний птах,
незвичайний жде літак,
і на нього в добру путь
вже вони квитки беруть,—
то червоні, то зелені...
в целофані і кульках...
Не ховають їх в кишені —
носять бережно в руках.

Страх подібні ті квитки
на цукерки і квітки.

Прилетить літак у строк
в Міжнародний день жінок!